

Днес бе разпространен доклад на Центъра за изследване на демокрацията за механизмите на руското влияние у нас след 2014 г., изработен с множество изследователи и специалисти. Той е поредният повод да се убедим в целенасочената агресия на Путинова Русия срещу България през последните години.

В последно време имаме толкова много доказателства за руските опити за влияние в политика (проруски партии в и извън парламента) и икономиката („Белене”, , за използване на българската територия за подготовка и извършване на мокри поръчки в съседни на страната ни държави (Черна гора), както и в самата страна (случая с отравянето на Гебрев), за пренаписване на историята (изложбата на руското посолство за „освобождението” на България през 1944 г. при окупирането ѝ от съветската армия).

Доказателствата са толкова явни, че спокойно вече може да не говори за хибридни атаки на Путиновия режим, а за целенасочена политика на Москва за ерозиране и разбиване на политическата, икономическата и обществената инфраструктура.

Последният случай от миналата седмица с разкриването на двамата руски разузнавачи под дипломатическо прикритие в посолството на и изгонването им от България е показателен пример за кръговете от лица, които откровено заемат руска позиция и медийните канали, чрез които се опитват да отправят своите „внушения”.

Българи ли? Руските шпиони са ни по-мили

Написано от Христо Христов
Понеделник, 27 Януари 2020 19:24

Най-напред, след като прокуратурата излезе със съобщение, че е предала данните на МВнР, руската агенция ТАСС излезе със съобщение, че изгонването на руските разузнавачи „дипломати“ било „пърформанс с цел създаване на шум“ и си позволи коментара, че „София изглежда глупаво“.

В информацията, позоваваща се на анонимни източници от руска страна, изобщо не се споменава, че това е поредния конфуз, в който изпада руската страна, тъй като неотдавна беше изгонен още един кадър на руското военно разузнаване, прикрит като дипломат в посолството на Руската федерация в София.

За да подкрепи „тезата“ си ТАСС цитира не кой да е, а освободеният след корупционен скандал през 2008 г. министър на вътрешните работи Румен Петков, понастоящем лидер на вегетиращата извънпарламентарна партия „АБВ“.

Петков е известен с любовта си към Москва още в началото на 90-те години на миналия век, когато изгря звездата на политическата му кариера като кмет от БСП на Плевен покрай един от силните хора на руснаците в България тогава – Андрей Луканов.

Та Румен Петков коментира с характерната за него изцепка изгонване на руските „дипломати“ разузнавачи така пред ТАСС: „Повдигнатите обвинения са нелепи и парадоксални. Интересът към изборното законодателство в държавата е абсолютно нормална практика за дипломата, това му е работата.“

И още: „Абсолютно нормално е руски дипломат да се интересува от енергийните проекти на България и перспективите им, сътрудничеството между страните ни е основно в тази област.“

Ако някога на руснаците се наложи да си търсят адвокат в София, то Румен Петков отдавна се е доказал и е на разположение.

Друга залязваща политическа фигура, която е потърсена да коментира изгонването на руските „дипломати“ е Ивайло Калфин, бивш министър на външните работи в тройната

Българи ли? Руските шпиони са ни по-мили

Написано от Христо Христов
Понеделник, 27 Януари 2020 19:24

коалиция в правителството на Виденов, а селд това и за кратко социален министър във втория кабинет на Борисов, когато в началото и АБВ подкрепяше кабинета.

Калфин също като Румен Петков е един от социалистите, които се отцепиха от БСП към неуспешния партиен проект на бившия президент Георги Първанов АБВ и през последните години все е неуспешен кандидат за нещо – за евродепутат, за президент, за депутат.

В качествено си на член на Националния съвет на АБВ той е потърсен от телевизия „Европа“ за интервю, включващо най-различни въпроси, но първите са за дипломатическия скандал с изгонването на руските разузнавачи. Калфин заявява пред телевизията:

„Нормалният път – даже да не се, не е задължително и да се вдига шум около това нещо. Нашето министерство в обичайна процедура може да се свърже с руското посолство и да помоли тези двама депутати, дипломати да напуснат. А тук очевидно, че се търсеше публичност, и то публичност от страна на главния прокурор, а не толкова на външното министерство, на което е работата.“

И още:

„... Но работата на всеки един дипломат е да събира информация и да информира държавата си за процесите в /.../ страна и съответно да защитава интересите на собствената си държава. Границата се прекрива и тя е тънка тогава, когато се допусне влизането в класифицирана информация. Това не става чак толкова честно и е странно, че единствено Русия излиза, че тяхната дипломатическа служба е особено активна към българските процеси. Сигурен съм, че има и други, но това е част от нормалната работа на едно посолство.“

Според Калфин излиза, че това, което са правили руските разузнавачи „дипломати“, е нормално и безобидно. И за този „шум“ пак прокуратурата виновна...

Общественото БНР потърси за коментар не кой да е експерт, а 80-годишният бивш кадър на Държавна сигурност Тодор Бояджиев, дългогодишен офицер в Първо главно управление на ДС – най-близката до съветския КГБ структура и изцяло подчинена на

Българи ли? Руските шпиони са ни по-мили

Написано от Христо Христов
Понеделник, 27 Януари 2020 19:24

неговите интереси по време на комунистическия режим (е, БНР не припомня тези факти за „експерта“ по разузнаване).

Бояджиев не е известен със смели оперативни разработки или веробки, а с това, че е преводач на Ким Филби, когото руснаците след дълги години държане в СССР изпращат няколко пъти на море в НРБ.

Той завъшва школа в КГБ и е изпратен като резидент на ПГУ в САЩ, период за който негови бивши колеги го обвиняват за разкриването и ареста на разузнавача Пеню Костадинов от ФБР. В края на комунизма се издига до зам.-началник на ПГУ.

След краха на комунизма е депутат от БСП и по-малко известен с присъствието си в приватизационния фонд „АКБ-Форес Социален“ АД на олигарха Николай Банев, който от известно време е в ареста.

Бояджиев заявява пред националното радио, че „държавите гонят чужди дипломати не когато ги разкрият като шпиони, а когато моментът изисква да се вдигне шум“.

За защитата на българските интереси – нито дума. За подкрепа на българските държавни институции – също.

Все пак Бояджиев, който беше произведен като генерал в бурната 1990 г., когато по време на кабинета Луканов беше назначен за главен секретар на МВР, признава, че „преди 30 години няхаме руско разузнаване в България, защото те получаваха всичко, което ги интересуваше, без шпионаж“.

И не коментира серията от разкрития за руския шпионаж в България, а как САЩ слушали мобилния телефон на германския канцлер Меркел...

Да се чуди човек тези лица ли са най-важните събеседници и специалисти по темата

Българи ли? Руските шпиони са ни по-мили

Написано от Христо Христов
Понеделник, 27 Януари 2020 19:24

или изваждането им в този момент е медийната мъгла, на която Кремъл разчита в България? Ако е второто, значи нивото на руската поддръжка много е паднало.